Geacht college van burgemeester en wethouders en commissieleden,

Als geboren en getogen Wateringer woon ik reeds 40 jaar in ons mooie dorp waarvan de afgelopen 9 jaar aan de historische Ambachtsweg. Vooral het laatste jaar ervaar ik een toename in woongenot vanwege de afsluiting voor doorgaand autoverkeer. Voorheen zat ik vanuit mijn woonkamer op de eerste rij als het om aanrijdingen, bijna-aanrijdingen of verkeersruzies ging. Het aantal incidenten wat ik slechts heb gezien is al ongekend, laat staan het aantal incidenten dat tijdens mijn afwezigheid plaatsvond.

Wanneer ik nu mijn twee jonge kinderen op de fiets naar school en de kinderopvang breng ervaar ik een gevoel van veiligheid en rust in onze woonstraat die al sinds mensenheugenis misbruikt werd door veelal hardrijdend sluipverkeer. De Ambachtsweg is een woonstraat die vol staat met karakteristieke en kwetsbare woningen met nog kwetsbaardere bewoners dan wel kinderen.

Het is voor mij, en vele bewoners met mij, ondenkbaar dat de Ambachtsweg met de huidige wegindeling geschikt zou zijn voor alle doorgaand verkeer dan wel eenrichtingsverkeer. De fietsers zullen nog verder in het nauw komen dan voorheen op de nog niet eens 5 meter brede Ambachtsweg.
De cijfers uit de verkeerstellingen ten tijde van de voorgaande wegindeling waren grensoverschrijdend hoog en pasten toen al niet bij de woonomgeving. Een eventuele opening van de Ambachtsweg, zoals deze nu ingedeeld is, voor alle verkeer zal een sluiproute creëren die de eerder genoemde cijfers doen verbleken gezien de aanzuigende werking van een vlak stuk asfalt van welgeteld 500 meter welke niet een noemenswaardige snelheidsbeperkende dan wel snelheidscontrolerende maatregel bevat.

De drukte elders waar een onbekend aantal gemotoriseerde weggebruikers zich over beklaagd nabij de kruising Poeldijkseweg/Erasmusweg (nabij Barn47) dan wel kruising Noordweg/Laan van Wateringseveld betreft een kortstondige piek in een tijdsspanne van slechts 10 minuten in de ochtend- en avondspits. Het zou mijns inziens volstrekt onjuist zijn om deze selecte groep milieuonvriendelijke weggebruikers tegemoet te komen door hen hun gevaarlijke sluiproute terug te geven en daarmee een veel grotere groep dorpsbewoners en verkeersdeelnemers van de Ambachtsweg en Kerklaan in een gevaarlijke en ongezonde positie te brengen. Dit zou een stap terug in de tijd zijn.

De oplossing voor de huidige zeer kortstondige vertragingen ligt in de modernisering van de twee genoemde kruisingen. De verkeersbevorderende werkzaamheden aldaar staan reeds op stapel dus is het slechts een kwestie van tijd totdat de oplossing voor de langere termijn hierdoor gerealiseerd wordt.

Kortom; gaat Wateringen met zijn tijd mee en stelt zij de leefbaarheid en verkeersveiligheid in het mooie historische dorp voorop of doet zij een stap terug in de tijd?